

[Johannes Lou.]

Den socialdemokratiske Ordfører var inde paa en hel Plan baade med Københavns Kommune, Københavns Amtssygehus og Rigshospitalet, i det hele taget havde han en mærkværdig Udstykning af hele Hospitalet i Orden.

Jeg skal ikke komme ind paa en saadan Udstykning i dette Øjeblik, jeg vil kun sige nogle ganske korte Bemærkninger om, at den socialdemokratiske Ordfører straks vilde have en psykiatrisk Afdeling ude paa Rigshospitalet, idet Københavns Kommune havde opsagt sin Kontrakt. I den Betænkning, hele Lovforslaget hviler paa, ser vi, hvad en midlertidig Overenskomst er; denne midlertidige Overenskomst har været gældende siden 1872 og er stadig fornyet. Men det, jeg mener en psykiatrisk Afdeling aldrig kan komme udenom, er det Materiale, som Københavns Kommune virkelig kan stille til Disposition for Studiet af Psykiatri, saaledes at det sikkert bliver Københavns Kommune, der kommer til at ordne hele dette Forhold, og saa maa Rigshospitalet træffe en Ordning med Københavns Kommune om dette.

Jeg indrømmer, at det ærede Medlem jo har været med til at underskrive alle disse mange vidunderlige Tal, som findes i denne Betænkning angaaende det nye Garnisonssygehus, men saa siger det ærede Medlem, at Staten slet ikke tjener de 600 000 Kr. som er opført i Betænkningen, i det Øjeblik Rigersgades Hospital afhændes. Det kan jeg slet ikke forstaa, thi vi ved jo, at Rigersgades Hospital hurtigst muligt vil blive anvendt af Polyteknisk Lærestanstalt, Staten sparer en Udgift, og efter det gamle Ord: Hvad der er spart, er fortjent, maa ogsaa de 600 000 Kr. regnes denne Plan til gode.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa en Kritik af sine egne Handlinger i dette Udvalg. Denne Betænkning er jo underskrevet saa sent som den 30. Juni 1927. Inden den 30. Juni 1927 taler baade Flerparten og Mindretallet om Hospitaler i Helsingør og i Roskilde, men i Løbet af et halvt Aar er disse to Hospitaler ganske forsvundet ud af Diskussionen, man har opgivet enhver Regnen med, og fuldstændig med Rette.

Endelig er der et Punkt, hvor jeg er ganske enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører, nemlig i hans Omtale af de militære Sygehuse i Provinsen. Det har jo været forfærdeligt at se, hvilken Anvendelse Militæret har kunnet faa ud af de Bygninger; i denne Kritik er jeg ganske enig med ham. Det ærede Medlem sagde

senere i sit Foredrag, at man skulde økonomisere med Indlæggelserne. Men her maa jeg sige er et Felt, hvor man ikke kan økonomisere, hvor man maa tage ganske anderledes Hensyn til Indlæggelser end i det civile Liv, idet vi staar overfor et Mandskab, som har Pligt til at lade sig indlægge, et Forhold, som man overhovedet ikke har i det civile Liv.

Det er jo rigtigt — og det fik man jo ogsaa Indtryk af gennem den sidste ærede Ordførers Bemærkninger —, at der har hersket den største Uenighed om Garnisonssygehuset, men vi er enige om, at der nu skal naas et Resultat i denne Sag. Vi er jo enige om, at den fælles Administration for Hærens og Flaadens Lægevæsen vil billigere en Ordning, vi er enige om, at det nuværende Garnisonssygehus ikke mere kan bruges til Militærhospital, og vi er ogsaa enige om Forslagets Hovedhensigt, at Hærens syge kan faa den forsvarligst mulige Hospitalsbehandling. Men kun paa den Betingelse, at dette Spørgsmaal bliver løst, kan vi overhovedet give os ind i en Diskussion om at anvende Garnisonssygehuset til civilt Brug.

Jeg sagde, at vi var enige om, at det gamle Garnisonssygehus i Rigersgade ikke egnede sig til Hospitalsbrug mere, at man skulde have et nyt militært Sygehus. Men det har man været enig om lige siden 1888; det er ikke et 10 Aars Jubilæum, som holdes i Aar, det er et 40 Aars, og det viser, hvad den evindelige Kompetencestrid mellem Folketing og Landsting, Hær og Flaade, civile og militære, Ingeniører og Læger har ført til, idet vi 40 Aar efter staar, uden at dette nye Sygehus er blevet endeligt ordnet.

Vi har ogsaa nu en Række Udtalelser fra forskellige Virksomheder og Institutioner, som har med denne Sag at gøre. Det er nu Rigsdagens Sag at faa en endelig Ordning. Sagkundskaben har talt, og Sagkundskabens Uforstand paa dette Felt har fejret sine allersmukkeste Triumfer.

Men, som sagt, vi var enige om, at Hospitalet i Rigersgade var uegnet som Militærhospital, og det har man ogsaa været i 40 Aar. Og naar vi ser paa, hvad der er udført af Hospitalsarbejde trods de vanskeligst mulige Forhold, ja, saa maa man udtale sin allerstørste Paaskønnelse af det Arbejde, der er udført, specielt det Arbejde, der er udført i den vanskeligste Tid under de store Indkaldelser. Derfor vilde der selvfølgelig være en vis Stemning for, om jeg saa maa sige, at lønne det smukke Arbejde, der er udført i Rigersgade-Hospitalet, ved at give Hærens Lægekorps det nye Garnisonssyge-